

РЕШЕНИЕ

№ 5931

гр. София, 02.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 65 СЪСТАВ, в публично заседание на седми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ПОЛИНА ЛЮБ. АМБАРЕВА

при участието на секретаря ЗОРНИЦА ЛЮДМ. ПЕШЕВА
като разглежда докладваното от ПОЛИНА ЛЮБ. АМБАРЕВА Гражданско дело № 20231110130481 по описа за 2023 година

Предявени са от „Топлофикация София“ ЕАД против Я. А. А. положителни установителни искиове ,с правно основание чл. 422 от ГПК във вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 149 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД, за признаване на установено, че ответникът дължи на ищеца следните суми: сумата от **120 лева**, представляваща стойност на незаплатена топлинна енергия за периода от 01.05.2019 г. до 31.08.2019 г., ведно със законна лихва от 18.11.2022 г. до изплащане на вземането, сумата от **22,30 лева**, представляваща мораторна лихва за забава върху главницата за топлинна енергия за периода от 15.09.2020 г. до 01.11.2023 г. и сумата от **5,90 лева**, представляваща мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение за периода от 01.12.2019 г. до 01.11.2022 г., за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК по ч. гр. д. № 62921/2022 год. по описа на СРС, 65 състав.

Ищецът твърди, че ответникът бил клиент на топлинна енергия за битови нужди по смисъла на чл. 153, ал. 1 ЗЕ, в качеството му на собственик на жилище в сграда - етажна собственост, присъединен към абонатна станция. Сочи, че е доставил топлинна енергия по силата на Общи условия, приети на основание Закона за енергетиката, чиито клаузи съгласно чл. 150 ЗЕ са обвързали потребителите, без да е необходимо изричното им приемане. Посочва, че е доставил топлинна енергия за процесния период до топлоснабден имот, находящ се на адрес: гр. София, ул. „Лидице“ № 22, бл. 257, вх. Б, ет. 3, ап. 23, аб. № 33305, като ответникът е използвал същата за процесния период и не е престирирал насрещно – не е заплатил дължимата цена, формирана на база прогнозни месечни вноски и изравнителни сметки, изготвени по реда за дялово разпределение, както и такса за дялово разпределение, като в края на отчетния период са изготвяни изравнителни сметки от фирмата, извършваща дяловото разпределение на ТЕ в сградата на база реален отчет на уредите за дялово разпределение. Твърди, че съгласно общите условия купувачът на топлинна енергия е длъжен да заплаща дължимата цена в 45-дневен срок от датата на публикуването в интернет страницата на дружеството, като в този смисъл твърди, че ответникът е изпаднал в забава. Претендира съдебни разноски и юрисконсултско възнаграждение.

Във връзка с горното ищецът предявил заявление за издаване на заповед за

изпълнение срещу ответника. Била издадена такава заповед срещу последния като съдът е дал указания за предявяване на установителен иск в едномесечен срок.

В подадения в срока по чл. 131 ГПК отговор ответника оспорва исковете по основание и размер. Навежда възражение за недопустимост на исквата претенция за сумата от 120,25 лева, представляваща стойност на незаплатена топлинна енергия за периода от 01.05.2019 г. до 31.08.2019 г., за разликата от 120,00лв. до предявения размер от 120,25лв. с аргумент, че в депозираното по реда на чл. 414 ГПК възражение по ч. гр. д. № 62921/2022 год. по описа на СРС, 65 състав, е оспорил само част от първоначалната претенция на ищеца, а по отношение на останалата част е признал дължимостта на следните суми: 1975,25 лева – главница за топлинна енергия; 349,36 лева – мораторна лихва върху главницата за топлинна енергия; 28,65 лева – главница за услугата дялово разпределение. По същество оспорва да е собственик или носител на вещно право на ползване за част или за целия процесен имот, както и наличието на облигационни отношения с ищеца, като в тази връзка оспорва всички доказателства като недостатъчни или неотносими. Оспорва и акцесорните претенции за лихви. Релевира възражение за изтекла погасителна давност по чл. 111, б. "в" от ЗЗД. Моли съда да отхвърли претенциите на ищеца като неоснователни и недоказани. Претендира направените в заповедното и в исковото производство разноски.

Третото лице помагач на страната на ищеца, Техем Сървисис“ЕООД не е изразило становище по предявените искове, представя писмени доказателства.

Съдът, като съобрази събраните доказателства, достигна до следните фактически и правни изводи:

Със заявление по реда на чл.410 от ГПК от 8.11.2022год., „Топлофикация София“ЕАД претендира издаването на заповед за изпълнение против Я. А. А., за вземания за цена на доставена топлинна енергия и услуга дялово разпределение ,мораторна лихва ,обезщетение за забава в размер на законната лихва ,от датата на депозирането на заявлението ,до окончателното заплащане на главниците.

Съдът е издал Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК № 34346/29.11.2022год. по ч.гр.д.№ 62921/2022год. по описа на СРС,65 състав срещу длъжника за следните суми : 2 095,25 лева , представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за период от 01.05.2019 г. до 30.04.2021г., ведно със законна лихва от 18.11.2022 г. до изплащане на вземането, сумата 371,66 лева представляваща мораторна лихва за период от 15.09.2020 г. до 01.11.2022 г., 28,65лева, представляваща г цена на извършена услуга за дялово разпределение за период от 01.10.2019 г. до 30.04.2021 г., ведно със законна лихва от 18.11.2022 г. до изплащане на вземането, сумата 5,90 лева (пет лева и 90 стотинки), представляваща мораторна лихва за период от 01.12.2019 г. до 01.11.2022 г.

Вземането произтича от следните обстоятелства: - Задължение за доставена, но неизплатена топлинна енергия и дялово разпределение за топлоснабден имот, находящ се на адрес: гр. София, УЛ.ЛИДИЦЕ 22, бл.257, вх.Б, ет.3, ап.23, аб.№ 33305 .

Длъжникът Я. Ялексиев А. е подал възражение по чл.414 от ГПК срещу вземанията по издадената заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК ,за периода от м.05.2019год. до м.08.2019год. като оспорва изрично сумата от 120лв.,начислени и претендирана главница за топлинна енергия за периода м.05.2019год. до м.08.2019год.,22,30лв. ,мораторна лихва ,пропорционално на оспорената главница и сумата от 5,90лв.,мораторна лихва върху главницата за услугата дялово разпределение за периода 01.12.2019год. до 01.11.2022год.

С разпореждане от 02.05.2023год. съдът е указал на заявителя в едномесечен срок да предяви установителен иск за вземанията,на основание чл.415,ал.1,т.1 , връчено му на 04.05.2023год..

В срок ,а именно на 05.06.2023год. е постъпила искова молба от „Топлофикация

София“ЕАД ,въз основа на която е образувано настоящото производство.

Исковата молба е подадена от надлежно легитимирана страна при наличие на правен интерес ,само в оспорените части от вземанията по заповедното производство, а обективизираните в нея искове са **допустими** и следва да бъдат разгледани по същество.

Установява се по делото въз основа на Нотариален акт за дарение на недвижим имот № 58, том XX, дело № 3269/1987год. ,че Алексо Димитров А. и Емилия Николова А.а са дарили на своя син Я. Алексов А. собствения си недвижим имот, в гр. София, ул.Лидице № 22, бл.257, вх.Б, ет.3, ап.23

С Молба-декларация от 05.07.2002год. Я. А. А. е поискал от ищеца да бъде открита партида на горепосочения адрес,аб.№ 33305.

Ето защо следва да се приеме ,че за процесния период от 01.05.2019год. до 31.08.2019год. ,потребител на топлинна енергия за топлоснабдения имот с адрес гр. София, ул.Лидице № 22, бл.257, вх.Б, ет.3, ап.23 ,аб.№ 33305 е именно ответникът Я. А. А. ,т.е. битов клиент и между страните е възникнало облигационно отношение по продажба на топлинна енергия при условията на специалните нормативни актове,тъй като същият е собственик на недвижим имот в сграда – етажна собственост ,който е топлоснабден ,като няма данни да се е разпоредил правото си на собственост в посочения период.

Потребител на топлинна енергия е лицето, което получава топлинна енергия и я използва за собствени нужди като ползва топлоснабдения имот по силата вещно или по силата на облигационно право на ползване. По силата на чл.153 от ЗЕ, между битовия потребител и топлопреносното предприятие възниква правоотношение по продажба на топлинна енергия при публично известни общи условия, без да е необходимо изричното им приемане от потребителя.

С публикуване от топлопреносното предприятие на одобрените от ДКЕВР общи условия най-малко в един централен и в един местен всекидневник в градовете с битово топлоснабдяване, като общите условия влизат в сила 30 дни след първото им публикуване /в случая за процесния период това са Общи условия от 2016год.,публикувани на 11.07.2016год.,в сила от 10.08.2016год./, без да е необходимо изрично писмено приемане от потребителите – арг. чл. 150, ал. 2 ЗЕ , т. е. договора за продажба се счита за сключен с конклюдентни действия, като няма доказателства ответника да е направил предложения за промени в общите условия, поради което и същите го обвързват. Това е изрично предвидено от закона изключение от общия режим за сключване на сделки при общи условия – /чл. 16 от ЗЗД/. Правното действие на сключения договор за продажба попада под приложното поле на ЗЗД, тъй като учреденото от него договорно правоотношение е възникнало между търговец е физическо лице и за тях следва да се прилагат нормативните правила, уредени в ЗЗД – арг. чл. 318, ал. 2. Този договор не е търговска сделка, тъй като негов предмет представлява вещ за лично потребление (топлинна енергия – арг. чл. 110, ал. 2 ЗС) и купувачът е физическо лице.

Според клаузите на тези Общи условия /идентични са разпоредбите във всички редакции на Общите условия/ се установява, че страните са се уговорили потребителят да заплаща установената цена за доставеното му количество топлоенергия след доставката на тази стока, като месечно определената покупна цена следва да се заплати по един от следните начини: 1) на 11 равни месечни вноски и една 12-та изравнителна сметка; 2) на месечни вноски, определени по прогнозна консумация за имотите и сградата и една изравнителна вноска и 3) по реална месечна консумация – чл. 30, ал. 1 от ОУ. Следователно, независимо от уговорения начин на заплащане на покупната цена, потребителят-купувач е

длъжен да заплати цената на доставената топлинна енергия в 30-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнася – чл. 32, ал. 1 ОУ от 2014год. и в 45-дневен период ,след изтичане на периода ,за който се отнасят – чл.33,ал.1 от ОУ от 2016год.

Задължение за ищеца като продавач на топлинна енергия е да достави необходимото количество топлинна енергия до абонатната станция в съответната етажна собственост.

Съгласно разпоредбата на чл. 139, ал. 1 от ЗЕ разпределението на топлинната енергия в сграда – етажна собственост, се извършва по система за дялово разпределение, регламентирана за процесния период в ЗЕ /чл. 139 – 148 , Наредба № 16-334 за топлоснабдяването,действала до 24.03.2020год. , §1, т.3 от ДР към Наредба №Е-РД-04-1 за топлоснабдяването ,в сила от 12.03.2020год.Топлинната енергия за отопление на сграда - етажна собственост, се разделя на топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация, топлинна енергия за отопление на общите части и топлинна енергия за отопление на имотите /чл. 142, ал. 2 от ЗЕ/, като според чл. 145, ал. 1 от Закона, топлинната енергия за отопление на имотите в сграда - етажна собственост, при прилагане на дялово разпределение чрез индивидуални топломери се определя въз основа на показанията на топломерите в отделните имоти.

От представените по делото индивидуални справки за отопление и топла вода, главни отчети/проверка за абонатен номер 33305 за периода 2019-2021год., се установява, че с оглед въведената система за дялово разпределение третото лице помагач е извършвало разпределението на ТЕ в блока след отчет на водомер ,начислена е топлинна енергия за сградна инсталация ,съобразно отопляем обем ,като в имота е налице отоплително тяло без уред , за което се изчислява служебно ТЕ , ,съгласно НТ „максимална оценка по мощност“.

За процесния период „Топлофикация София“ЕАД е издала ОФ от 30.07.2020год.,за реално потребената топлинна енергия за периода 01.05.2019год. – 30.04.2020год. на стойност 1312,03лв. със срок на плащане 14.09.2020год.

Съгласно ОФ от 31.07.2021год. ,реално потребената топлинна енергия за периода 01.05.2020год. – 30.04.2021год. е на стойност 788,16лв.,платима до 14.09.2021год. като е взета в предвид платената сума от 61,68лв. по прогнозни данни.

Предвид писмените доказателства по делото ,следва да се приеме ,че за процесния период 01.05.2019год. – 30.04.2021год. незаплатената топлинна енергия ,доставена от ищеца възлиза на 2 095,25лв.,а стойността на услугата дялово разпределение за периода възлиза на 28,65лв. за периода м.10.2019гд. – м.04.2021год./съгласно справка за издадени фактури / като ответника е признал задълженията за : 1975,25 лева – главница за топлинна енергия; 349,36 лева – мораторна лихва върху главницата за топлинна енергия; 28,65 лева – главница за услугата дялово разпределение.

По възражението за погасителна давност.

Тъй като съдът стигна до извод за наличие на задължения към ищеца за периода 01.05.2019год. – 31.08.2019год. ,то следва да разгледа възражението на ответника ,че то е погасено по давност.

Задълженията за плащане на цената на доставена и потребена топлинна енергия, представляват периодични плащания, поради което се погасяват с изтичане на тригодишна давност, която започва да тече от деня, в който вземането е станало изискуемо. Предявяването на иска спира течението на давността. Искът се счита предявен на 18.11.2022г./датата на депозиране на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК в съда/, поради което извън погасителната давност са всички вземания, чиято **изискуемост настъпва след 18.11.2019г.** Съгласно чл. 114, ал. 1 ЗЗД,погасителната давност е започнала да тече от деня , в който вземането е станало

изискуемо като следва да бъде взето в предвид и спирането на всички срокове, включително и давностите, съгласно чл.3, ал.1 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. /ЗМДВИПОРНС/ до отмяната на извънредното положение и при условията на **§ 13 от ПЗР към Закон за изменение и допълнение на закона за здравето, ДВ, бр.44 от 2020 год. за периода от 13.03.2020 год. до 20.05.2020 год., вкл./2 месеца и 7 дни/** или погасени по давност за задължения, с падеж настъпил преди 11.09.2019 год.

Съгласно чл. 155, ал. 1, т. 1 или т. 2 ЗЕ задълженията на потребителите за заплащане на месечни вноски /равни или прогнозни/ не са в зависимост от изравнителния резултат в края на съответния отчетен период, а имат самостоятелен характер. Изравнителният резултат не влияе на дължимостта на месечните вноски в установените за тях срокове, а до възникване на ново вземане в полза на една от страните по облигационното отношение в размер на разликата между начислената сума по прогнозните вноски и стойността на действително доставеното количество топлинна енергия, отчетено в края на периода. В зависимост от това дали начислените прогнозни месечни вноски са в по-голям или по-малък размер от стойността на действително доставеното количество топлинна енергия, отчетено в края на периода, то това ново вземане възниква в полза на потребителя или в полза на топлопреносното предприятие

За процесния период 01.05.2019 год. – 31.08.2019 год. приложение намират Общите условия за продажба на топлинна енергия от ищцовото дружество на потребители за битови нужди в гр. София, публикувани на 11.07.2016 год., в сила и влезли в сила на 10.08.2016 г. /арг. от чл. 150, ал. 2 ЗЕ/. Съгласно чл. 33, ал. 1 от ОУ от 2016 год., клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия по чл. 32, ал. 1 в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят, т.е. падежа на всяко задължение настъпва след изтичането на този 45 дневен срок.

Предвид изложеното, съдът приема, че са налице основания да се считат за погасени по давност задълженията за периода 01.05.2019 год. – 31.06.2019 год. в размер на **156,44 лв.** /съобразно ОФ № 1005543233/31.07.2020 год./, тъй като падежа на задължението за м. май 2019 год. е настъпил на 15.07.2019 год. като към датата на предявяване на заявлението в съда /18.11.2022 год./, и при съобразяване периода, в който давността е била спряла, е изтекъл тригодишния срок по чл. 111, б. "в" от ЗЗД.

Задълженията за периода 01.07.2019 год. до 31.08.2019 год. не са погасени по давност, но общия размер на погасените по давност задължения от 156,44 лв. надвишава претендирания размер от 120 лв., поради което следва да се приеме, че последното не съществува.

По претенциите с правно основание чл.86 от ЗЗД

Основателността на иска предполага наличие на главен дълг и забава в погасяването му. Моментът на забавата в случая се определя съобразно уговореното от страните.

Предвид, че съдът приеме, че задължението за периода 01.05.2019 год. – 31.08.2019 год.

в размер на 120лв. не съществува ,то неоснователна се явява и претенцията за мораторна лихва в размер на 22,30 лева,за периода от 15.09.2020 г. до 01.11.2023 г.

По отношение за лихвата за забава на претендираната главница за такса дялово разпределение. Доколкото не е предвиден срок за изпълнение на това задължение, купувачите изпадат в забава по отношение на него след покана. Ищецът не сочи доказателства за отправянето и получаването на покана за плащане на това главно вземане, поради което вземане за лихва за забавата му не е възникнало и искът за мораторна лихва в размер **5,90лв.** на това вземане следва да бъде отхвърлен.

По разноските:

При този изход на делото и с оглед изрично направеното искане,на основание чл.78,ал.3 от ГПК само ответникът има право на разноски .

Същият не е доказал сторени разноски в първоинстанционното исково производство.

Доколкото ответникът е защитаван безплатно от Н. И. по договор за правна защита и съдействие, сключен на 13.11.2023год. по реда на чл. 38, ал. 1 ЗАдв, в полза на адв.И. следва да се присъди хонорар по чл. 38, ал. 2 ЗАдв.

С оглед естеството на спора и защитавания по него материален интерес съответстващият хонорар възлиза на 400 лева , които, съобразно изхода от спора следва да се присъдят в полза на адв. И. .

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените иски от „Топлофикация София” ЕАД, ЕИК 831609046 със седалище и адрес на управление в гр. София, ул. „Ястребец” № 23Б **срещу** Я. А. А. ,ЕГН : ***** ,с адрес в гр.София,ул.“Лидице“ № 22,бл.257,вх.Б,ет.3,ап.23 ,с правно основание чл. 422 ГПК вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 149 ЗЕ ,вр. чл.86 от ЗЗД за признаване на установено „че Я. А. А. ,ЕГН : ***** дължи на „Топлофикация София” ЕАД, ЕИК 831609046 сумата в размер на **120 лева**, представляваща стойност на незаплатена топлинна енергия за периода от 01.05.2019 г. до 31.08.2019 г., ведно със законна лихва от 18.11.2022 г. до изплащане на вземането, сумата от **22,30 лева**, представляваща мораторна лихва за забава върху главницата за топлинна енергия за периода от 15.09.2020 г. до 01.11.2023 г. и сумата от **5,90 лева**, представляваща мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение за периода от 01.12.2019 г. до 01.11.2022 г., за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК по ч. гр. д. № 62921/2022 год. по описа на СРС, 65 състав ,като неоснователни.

ОСЪЖДА „Топлофикация София” ЕАД, ЕИК 831609046, гр. София, ул. „Ястребец” № 23Б да **заплати на** адвокат Н. И. И.,с ЕГН : ***** с адрес в гр.София,ул.“Гургулят“ 31,офис - партер ,на основание чл.78,ал.3 от ГПК вр. чл.38,ал.2 от ЗАдв. сумата в размер на **400 лева**,представляваща адвокатско възнаграждение за оказана безплатна правна помощ на Я. А. А. в исковото производство.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____